

హైదరాబాద్ విమానాశ్రయంలో విమానం

దిగుతూనే, నరేన్ తన ఎయిర్ బేస్ తీసుకుని లేవబోతూ అక్కడేమయినా మరిచానేమోనని సీటు కిందికి తొంగి చూచాడు. మూడు వరసల వెనక నున్న ఒక సీటు కింద కవచానికి కనిపించింది. దాన్ని తీసుకుని ఎవరిదో ఇదనుకుంటూ వెంటింగ్ హాల్ కి వచ్చాడు. సిగరెట్ వెలిగించి చుట్టూ ఒకసారి చూశాడు. అదొక విశాలమైన హాలు. అందులో జనం అక్కడక్కడా చిన్న చిన్న గుంపులుగా నిల్చుని మాటాడు కుంటున్నారు. ఆ గుంపుల్ని, అందులోని అమ్మాయిల అందాల్ని చూస్తూ లగే జీ రాకకోసం ఎదురుచూట్టం మొదలెట్టాడు.

అక్కడున్న హాండ్ క్రాఫ్ట్ కౌంటరు ముందు కొందరమ్మాయిలు చెక్క బొమ్మల్ని చూస్తూ నిల్చుంటే, ఆ వక్కనే ఉన్న పుస్తకాల షెల్లు ముందు నిల్చున్న బాక్స్ హేర్ అమ్మాయిలు— చేజ్, అలిస్టేర్ మేక్స్ వన్ నలభై తిలగేస్తూ, వాటి మీదను అర్థవచ్చు స్త్రీల రంగుల హావ భావాల్ని చూచి ఎవ్వకంటున్నారు.

ఇంతలో బాగేజీల్ని మోసుకొచ్చిన మోటార్ కోచ్ పోర్టిక్ లో ఆగింది. నరేన్ తన బాగేజీని తీసు కుంటూంటే వెనక 'టక్ టక్' శబ్దం వినిపించింది. తిరిగి చూస్తే పా హిల్స్ మీద ఒక గులాబీరంగు చీర వడిచాస్తోంది. ఒంటి బుజం మీద నిలువ నంట్లను కొంగు, స్లీవ్ లెస్ జాకెట్, నునుదేరిన తెల్లటి భుజాలు, వీపుకి అతుక్కు పోయిన జాకెట్ లోంచి కనిపిస్తూన్న బ్రాసెరీ — చూచి 'బ్యాటీ!' అనుకున్నాడు.

హోటల్ చేరుకున్న నరేన్—స్నానంచేసి బట్టలు వేసుకుంటూంటే, ఆ గదిలోని నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో అతనికి తన సంతరితనం ఎత్తి చూపించి నట్టు జ్ఞానక మొచ్చింది. లంచానికి వెడదామని బాగ్ లోంచి వర్చు తీస్తూంటే ఇంత క్రితం విమానంలో దొరికిన కురు కనిపించింది. దాన్ని ఇటు అటు తిప్పి, ఇది ఎవరిదై ఉంటుందని ఆలోచిస్తూ, దాన్ని తను చదవాలా, వద్దాని అనుకుంటూనే చదవటం మొదలెట్టాడు. తెలుపు, గులాబీ కాగితం మడతలు విప్పుతూంటే కమ్మటి సెంటు వాసన వచ్చింది. ముత్యాం వరసల్లాంటి దస్తూరీతో ముచ్చటగా ఉండా ఉత్తరం!

"డియర్ వాద్!
చాలా రోజుల తర్వాత ఈ ఉత్తరం రాస్తున్నా. ఒక వేళ నా కేదయినా అయితే మువ్వా, నీ ప్రేయసీ రోడ్డున పడి అడుక్కు తినకుండా దీంతోపాటు కొంత డబ్బు పంపుతున్నా. ఈ డబ్బును తప్పనిసరి అయినప్పుడే ఖర్చు చెయ్యి. దీనికోసం నేను ఎంత కష్టపడింది నీ కర్ణంగాడు. ఈ డబ్బుకోసం జీవితంలో నేను ఎన్నింటితో రాజీ పడ్డానో నీకు తెలీదు. నీవూ ఒక నాలుగు రాళ్ళ సంపాదించిన నాడు డబ్బు విలువ నీ కళ్ళపై వుంటుంది. అంతవరకూ నే నిలా ఎన్ని చెప్పినా ఏం ప్రయోజనం? ఇప్పుడు నీ కళ్ళవలసింది నీ త్రాగుడూ, నీ ప్రేయసీ!

ఒక ముఖ్య విషయం. నీవు చేసిన మన విదాకుల ప్రస్తావన గూర్చి బాగా ఆలోచించాను. కాని, దాని అవసరం తప్పుడేమీ లేదు. ఎందుకో ముందు ముందు నీకే తెలుస్తుంది.

ఆఖరి మాట: నీ ప్రేయసీని ను వ్యిప్పుడు పెళ్ళా దినా నా కెలాంటి అభ్యంతరం లేదు.

—రతి."

ఉత్తరంతోపాటు క్రాన్ చేసిన సాతికవేం రూపాయల చెక్కుంది! ఎవరి రతి? ఎవరైనా, చిత్రమైన వ్యక్తిలా ఉండే? తన భర్త ఇంకో వన్నెలాడితో కులుకుతూంటే, ఈవిడ వాళ్ళకి డబ్బు పంపడ మేమిటి? ఈ కాలంలోనూ ఇలాంటి స్త్రీలుంటారా? ఏమో! అయోమయంగా ఉండతనికి. ఇలా ఆలోచిస్తున్న అతని కడుపు గురగురలాడింది. అతనా ఉత్తరాన్ని బాగ్ లోనే పడేసి డైనింగ్ హాల్ కి వచ్చాడు. అక్కడి ఫిరదయిన వాతావరణంలో పెరి మలు నవ్వకుండా వురుషులు ఏవో మాట

'ఉ. నువ్వెంతసా' మృన్నుట్టు చూచి తినటం సాగిస్తోంది. ఆమె ఈ దింకానికి అతని మగసిరి బునకొట్టింది. మగళ్ళంటే ఈమె కింత నిర్లక్ష్యమా? అనిపించింది. తినటం ముగించి వాన్ బేసీన్ లో చేతులు కడుక్కుంటూ, ఎదుటి అద్దంలో తనను తను చూసుకుంటూ ఈమె వెలాగయినా కవ్వించాలి అనుకున్నాడు. కాని, ఎలా? ఏదో ఆలోచించి మెల్లిగా ఆమె దగ్గరికి వడిచి:

"మిన్ ..." అని నవ్వాడు.

"మిసెస్ ఆర్. ఉపేష్" అని తన పూర్తిపేరు చెప్పి ఆమె నవ్వింది.

"మిసెస్ ఉపేష్! మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి."

"ఓ. కే. మీ రీ హోటల్ లోనే గదూ ఉండేది. నేను తిని తర్వాత మీరూం వైపు వస్తారెండి" అని మళ్ళీ తినటం మొదలెట్టింది.

"నేను ఇక్కడే ఆరో నంబరు గదిలో ఉంటున్నానండీ. తప్పకుండా వస్తారు గదూ?" అని మర్యాద

లంటూంటే—స్లీవ్ లెస్ జాకెట్లు వేసుకున్న స్త్రీలు విలాసంగా వెంట్రుకల్ని పూగిస్తూ లివ్ స్ట్రీక్ పెదాల్లో నవ్వుతున్నారు. ఈ టెక్నికల్ శృంగార విన్యాసాల్ని చూస్తూ నరేన్ సూప్ తాగుతూంటే, వక్కన సిల్కుబట్టల రాపిడితోపాటు సెంటు వాసన వచ్చింది. అప్పటికే ఆ హాలు సువాసనలో నిండి ఉన్నా, ఈ సెంటు అతన్ని ఆకర్షించింది. తిరిగిచూస్తే ఇందాక ఎయిర్ పోర్ట్ లో కనిపించినామె, వక్కనే ఉన్న బల్ల ముందు కూచుని బేరర్ని ఆగ్నిస్తోంది.

నరేన్ ఒక వక్క అన్నం తింటూనే, మరోవక్క వారచూపుతో ఆమె అందాన్ని ఆరాధిస్తున్నాడు. ఆమె వేసుకున్న నాలు గంగుళాల వెడల్పున్న జాకెట్ లోంచి తెల్లటి ఆమె శరీర చాయ కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తోంది. సూప్ తాగటానికి ఆమె బల్ల మీదకు వంగినప్పుడు ఆమె లోకల్ జాకెట్ లోంచి బయటికి ఉటుకుకొస్తున్న స్తనాల అంచులు, ఒకదాని కొకటి రాచుకొని లేని కోరికల్ని అతనిలో రేపుతున్నాయి. అప్పుడప్పుడూ తినటం మాని ఆటే చూస్తున్న అతని చిలిపి చేష్టల్ని ఆమె కనిపెట్టినా, నిర్లక్ష్యంగా

కని ఆమె ముందు రవంత వంగి, తన గది చేరు కున్నాడు.

గదిలో సిగరెట్ వెలిగించి ఆ ఉత్తరాన్ని మళ్ళీ చదివి—ఎవరి రతి? వెర్రిబాగుల్ని కాదుగదా? అయితే భర్తకు అర్థం, పరమార్థం చెబుతూండేమిటి? సోనీ మహాజ్ఞానా? అయితే భర్త తాగుడు మాని పించడం సోయి, అతనికి డబ్బు పంపుతూ ప్రాత్ర హిస్తుం దేమిటి? ఇలా ఆలోచిస్తుంటే తలుపు చప్పుడయింది. అతను—"కమిన్ స్లీజా" అని ఆమె కో కుర్చీ చూపించి, "డింక్?" అని ఆమెవైపు చూచాడు.

"ఈవేళప్పుడా! అయినా ఇప్పుడేగా భోంచేసింది?"

"ఫర్వాలేదు, కొద్దిగా తీసుకుంటే సరి" అని విస్కీ బాటిల్, సోడాసీసాలు తీసి రెండు గ్లాసుల్ని నింపి, ఒక టామె కందిస్తూ, "సారీ...నో ఐస్" అనంటే,

ఆమె—"ఇట్నూల్ రైట్" అని, గ్లాసు నందుకుని "ఏమిటి ఏదో మాట్లాడా లన్నారు?" అనడిగింది.

"ఏం లేదు, నా కిప్పు డో సమస్య వచ్చింది.

దానికి మీ నలహా అవసరం."

తన నలహా కావాలంటూనే ఆమెలో ఎక్కడలేని ఉత్సాహం కనిపించింది. తన కళ్ళని బహువలాడిస్తూ "ఏమిటది?" అంది.

ఆ ఉత్సాహాన్ని ఆమె కందిస్తూ, తన కిది విమానంలో దొరికిన సంగతి చెప్పి: "ఈ రతీదేవి ఎవరో మీకు తెలుసేమోని..." అడిగాడు.

ఆమె ఆ ఉత్సాహాన్ని ఒక క్షణం చూసి: "ఓహో... దిన్ రతి! ఈమె నాకు బాగా తెలుసండీ. బొంబాయిలో ఉంటోంది దిప్పుడు. కాని, తెలుసుకుని ఏం చేస్తారు?" అని అడిగింది.

దాని కతను ఆశ్చర్యపోయి 'తెలుసుండదని తను అనుకుంటే రతి తనకు తెలుసు నంటుండేమిటివిడ?' అని అనుకుని, పైకి మాత్రం: "గుడ్. అయితే నా సమస్య తీరిందన్నమాటే. దయచేసి ఆమె అడ్రెస్ నా కోసారి ఇవ్వండి. ఈ చెక్కును ఆమెకు తిప్పివంపాలి" అన్నారు.

"హా. దానికేం లెండి. సాయంత్రం ఇలా చ్చి వస్తున్నా తెస్తా. అన్నట్టు ఇది క్రాస్ చెక్కే కదా. తిప్పివంపకపోతేనే? ఈ ఉత్సాహంతోపాటు చెక్కుని చిప్పి వడేసి ఏమీ జరగనట్టు ఉండకూడదూ?"

"భలేవారే. ఎంత క్రాస్ చేసినా, సాతికవేలచెక్కు. పోయిందంటే ఎవరికయినా బాధే కదండీ."

"అవునునుకోండి. అయినా, ఈ చెక్కు నాకే దొరికుంటే, వీలయితే దీన్ని మార్చుకుంటాను.

లేదా చించి అవతల వడేసుండును."

"అలా అని నమ్ముతుంటారా? ఏదో తమాషాగా అన్నారే కానీ, మీ రలా ఎన్నటికీ చెయ్యరని నాకు తెలుసు. అన్నట్టు మీకు తెలిదేమో. నాకు మైండ్ రీడింగ్ బాగా తెలుసునండోయ్" అని నరేష్ అదోలా మొహం పెట్టి చిలిపిగా అంటే—ఆమె నవ్వాపుకోలేక కిలకిలా నవ్వింది. అతనూ నవ్వాడు. ఇలా ఖబు ర్లాడుతూ, ఇద్దరూ ఆ విస్కీ సీసాను గంటలో ఖాళీ చేశారు.

ఆమె లేస్తూ, "నే నిక వెళ్ళాలి, నరేష్. మిమ్మల్ని కలుసుకున్నందుకు నా కెంతో సంతోషంగా ఉంది. మీ తమాషా మాటలతో కాల మిట్టే గడిచి పోతుంది" అనంటే...

అతను—"నాకూ అలానే ఉంది. మీ లాంటి అందమైన ఆడవాళ్ళు ఇలా ఖులాసాగా మాటాడు తూంటే, యుగాలయినా క్షణాల్లో గడుస్తాయి. మీ సాహచర్యం అలాంటిది మరి. అన్నట్టు సాయం త్రం ఇటు రావటం. మరవకండేం. వస్తూ రతి అడ్రెసు వ్రాండి" అని ఆమె వెంట గుమ్మం దాకా వడివాడు. బయటికి అడుగు వేసే ముందు ఆమె వెనుదిరిగి తన వెడల్పాడి నల్లని కళ్ళతో అత న్నోసారి చూచి చిరునవ్వు నవ్వింది. అప్పుడు అత నామెను అమాంతం తన చేతుల్లోకి తీసుకో బోతూంటే పెలిపోన్ మోగింది.

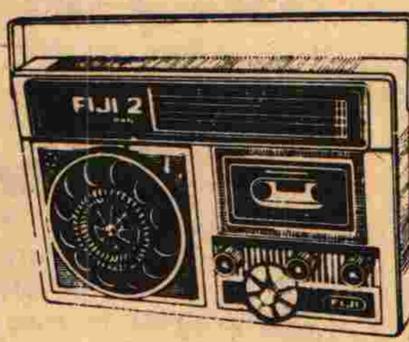
"డామిట్" అని అతను ఫోన్ వైపు వెడితే,

ఆమె బయటికి వడిచింది.

తరవాత చాలా సేపు దాకా ఆమె గురించే ఆలోచించాడు నరేష్. ఇంత నాగరికత, చదువు, సంస్కారం ఉన్న యువతి భార్యగా లభించటం ఏ మగాడికైనా ఒక వరం. కాని తన భార్య ఎం. ఏ. చదివినా, ఆమెలో ఎలాంటి సంస్కారం లేదు. అస్తమానం ఇతర్లని దూషించటం, అందరితోనూ పోట్లం, తనకు లేని రోగాల్ని వూహించుకుని త నేమై పోయినా ఎవరూ పట్టించుకోరని బాధ వడటం...ఇలా తనకూ, తన వాళ్ళకూ ఏ మాత్రం మనశ్శాంతి లేకుండా చేయటం ఆమె తత్వం. ఇవన్నీ మరిచి ఆమె ఏ నాడయినా తన దగ్గర కొచ్చినా, ఆ రాత్రి ఏదో మొక్కుబడి తీర్పుకున్నట్టుగా ఉంటుంది. అందుకే తన సుఖాల్ని బయట వెతు క్కుంటూ ఉంటాడు. ప్రయోజనం లేని అతని రసకత్వం, అసభ్య నాగరికత లోని కుళ్ళుతో కలిసి పోతూ ఉంటుంది. అయినా అతను తన చిన్న ప్రపంచంలో లేని రంగుల్ని సృష్టించుకుని తృప్తి వడుతూ ఉంటాడు.

అసాయంత్రం నరేష్ తన రూంలో కూచుని విస్కీ తాగుతూంటే లైట్లారి పొయ్యాయి. లేచి తలుపు తీసి, మళ్ళీ వచ్చి కూచుంటూనే లైట్లు వెలిగాయి. విస్కీలో సోడా కలుపుతూంటే ఎవరో ఇలాస్తూన్న శబ్దం. పోర్టికోలోకి చూస్తే మిసెస్ ఉపేష్. ఆమె తన గదికే వస్తూందని అత ననుకున్నా, ఆమె

**చౌకబారు బ్రాండుకు వెళ్ళకండి
అత్యుత్తమ నాణ్యతను పొందండి
ఎలక్ట్రానిక్స్ లో అద్భుతం**

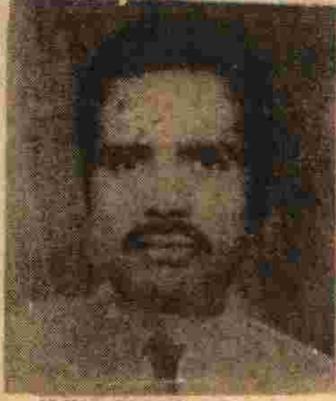

ఫీజి నేషనల్ ఆల్ వరల్ బ్రాన్చి స్టోర్. "ప్యాసిక్ లైట్ మాడల్ ఎల్-82 లో టూ థిన్ ఓన్ టైపు" అమ్మకం వచ్చు, ఉచిత బంగారం చేతి గడియారం గొరుసు పోస్టేజీ మరియు 2 సంవత్సరాల గ్యారంటీతోపాటు రూ. 165/- లోకు అమ్మకం ధరకు మీ

స్వంతం కాగలదు. 30 రోజుల్లోపల ఆమోదించ బడకపోతే పైకం వాపసు చేయబడుతుంది.

**H. M. TRADINGS (W-6)
Nirmalpur, Delhi-110024.**

**సరిక్రొత్త శక్తి యవ్వనమునకు
సంప్రదించండి**

నరముల బలహీనత, గుప్త రోగములు, చర్మ వ్యాధులు, మొలలు, పెక్స్ బలహీనత లకు ఉత్తమ చికిత్స చేయబడును. ఓం పూర్ణ ఆరోగ్యము సుఖ దాంపత్య జీవితమునకు పెండ్లి ముందు పెండ్లి తర్వాత సంప్రదించండి.

**Dr. Z. H. ROY (Govt. Regd.)
Dr. K. KESAVA RAO
(Ayurveda Praveena)**

ఆ సి యా క్లి ని క్

సంద్యటాకీసు ఎదుట, R.T.C. X ROADS

హైద్రాబాద్-500 020 (అం. ప్ర.)

బ్రాంచి: నటరాజ్ టాకీస్ ఎదుట,

విజాపూర్.

ఆ గదిని దాటి ముందుకు పోతూంది.

“మిసెస్ ఉపేన్!” పిలిచాడు.

ఆమె తిరిగిచి—“ఓహ్, సరే! నేను మరిచే పోయాను. ఇదిగోనండి మీ రడిగిన ఆడ్రసు” అని వర్షులోంచి ఒక కాగితం తీసి ఇచ్చింది. అతను దా న్నందుకుని, ఆమె కో కుర్చీ చూపించి, విస్కీ పీసాలోపాలు ఒక గ్లాసుని ఆమె ముందుంచి— “కానివ్వండి” అన్నాడు.

గ్లాసులో విస్కీ కలుపుతూ—“మీరు నన్ను మరీ మోహమాట పెట్టేస్తున్నారు. ఈ మీ అతిథి మర్యాదలకు నేను ఉక్కిరి బిక్కిరై పోతున్నా వంటే నమ్మండి” అంటే అతను

“భలేవారే. మీ స్నేహంతో ఇక్కడి నా వంటరి తనం మటు మారు మైతే! మీ సహచర్యం

నా చుట్టూ సువాసనల్ని విరజిమ్మివట్టు ఉందంటే నమ్మండి” అన్నాడు.

ఆ మాటలకి ఆమె కళ్ళు మిల మిల మెరిసి, టవలవ లాడాయి. ఉత్సాహంగా ఇంకో గ్లాసు కలుపుతూ—“అబ్బో. మీకు కవిత్యంకూడా వచ్చే! అన్నట్టు, మీ మకాం ఇక్కడెన్ని రోజులా?”

“రేపు ఉదయం ఫ్లయిట్ కు మద్రాసు వెడు తున్నా.”

“నేనూ రేపు డిల్లీ వెడుతున్నా. ఒక సది నిమిషాల తేడాతో మనిద్దరం ఈ హైద్రాబాదు విడిచి వెడుతున్నా మమ్మనూట.”

ఇలా ఖులాసాగా ఖబుర్లు చెప్పుకుంటూ గ్లాసు తరవాత గ్లాసు ఖాళీ చేసేస్తున్నారు. అతిగా తాగి చూషారుగా మాటాడుతూవు మిసెస్ ఉపేన్

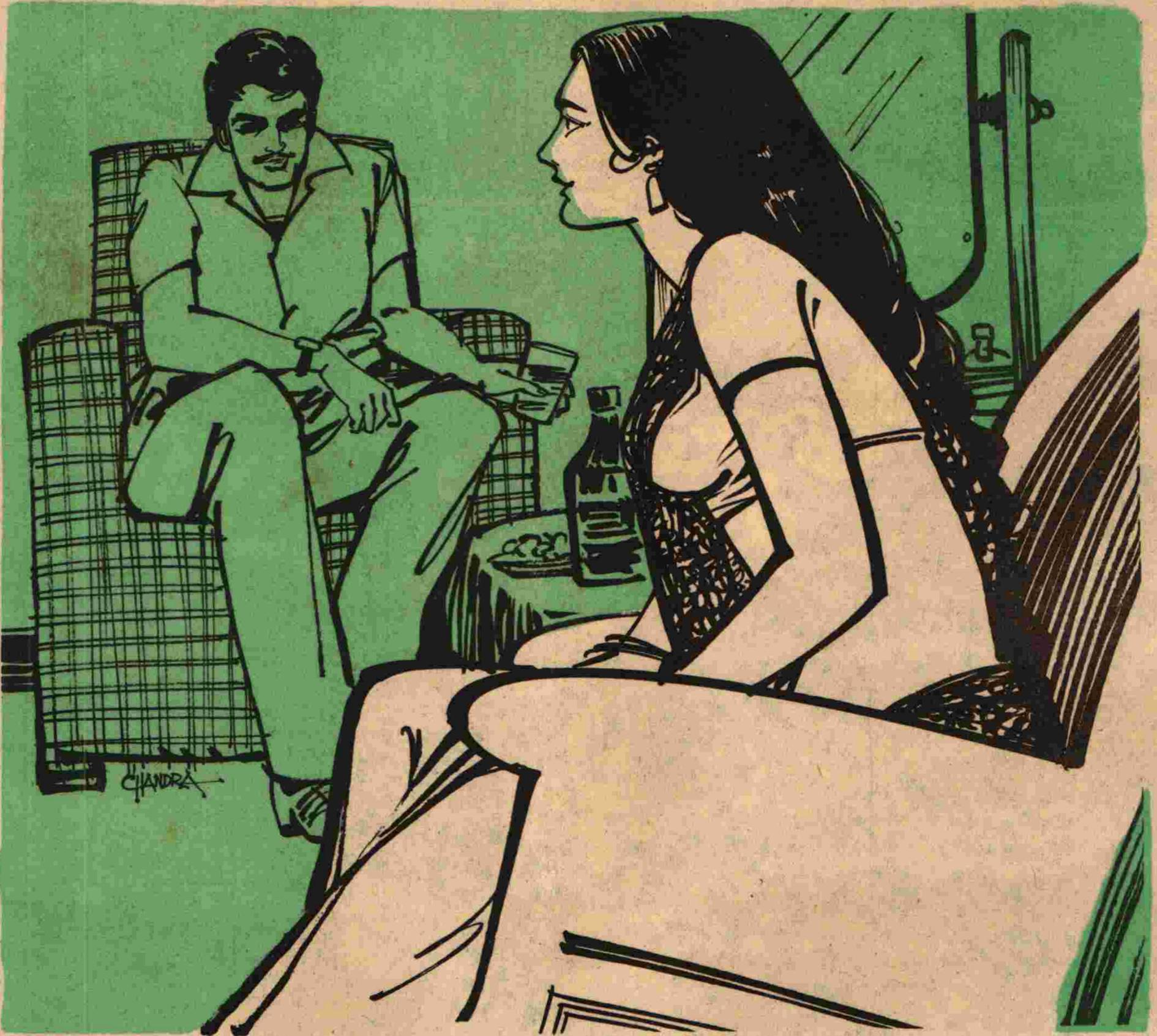
ఉన్నట్టుండి ఒక్కసారి గంభీరంగా మారిపోయింది. అతి కష్టం మీద పెదాల్ని పెగిల్చి.

“మిస్టర్ సరేన్! మీ కెవరైనా ఒక గర్ల్ ఫ్రెండుందా?” అనడిగితే—అనుకోని ఈ ప్రశ్నకి ఆశ్చర్యపోయా డతను. మాటాడుకుండా తల అడ్డంగా తిప్పేడు.

“గుడ్ బాయ్! అదే ఆ వెధవ చూడు...అస్తమానం దాని చుట్టూ తిరుగుతూటాడు.”

“నా కేమీ అర్థం కావటం లేదు. ఎవ రా వెధవ? ఎవరి...”

“అదే ఆ ఉపేన్. నన్ను పెళ్ళి చేసుకుని, మోజు తీరాక ఇప్పుడు దాని చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు. ఈ మోజు ఎన్ని రోజులు.”

అమెకు మత్తెక్కుతోందని తెలుస్తూనే ఉంది. వృహా కూడా తప్పుచూపుటంటే "మిసెస్ ఉపేష్" అని అమెను కదిపి, లేపి, ఒక గ్లాసెడు చల్లని మంచి నీళ్ళు తాపి తర్వాత ఒక కప్పు వేడి వేడి కాఫీ ఇచ్చి, మొహం కడుక్కురమ్మని బాత్ రూంలోకి పంపాడు. అమె ఒక రెండు నిమిషాల తర్వాత తిరిగిచ్చి మొహం తుడుచుకుంటూ నవ్వి—

"నరేష్! ఇంతవరకూ మీ గురించి ఒక్క ముక్క అయినా జెప్పారా? చెప్పండి—మీ గురించి, మీ ఆవిడ గురించి..."

"హా హా... ఆగండి. అమె పేరెత్తితే ఇప్పుడమె వెయ్యి మైళ్ళ దూరాన ఉన్నా, అక్కణ్ణుంచే దెబ్బ తాడుతుంది మీతో!"

అమె దానికి కిల కిలా నవ్వి—"భలే తమాషాగా మాటాడతారే. ఏం ఎందుకు దెబ్బతాడుతుంది?" అనడిగింది.

"అది ఆమె తత్వం."

"ఒక్క నాతోనేనా లేక మీతోనూడానా?"

"అందరితోనూ. నాతో అయితే ఇంకా ఎక్కువే! పగలూ—రాత్రి, ఇంటా—బయటా, వంటింట్లో—పడకటింట్లో... ఒకచోటేమిటి?"

"బ్రెడూంలోనూనా? మరి మీ అవసరాలు?"

"డబ్బిచ్చి బయట తీర్చుకుంటున్నా."

"తమాషాగా ఉండే!" అనంటూంటే మళ్ళీ లైట్లు ఆరిపోయాయి. ఆ చీకట్లో కొంత సేపు ఎవరూ మాట్లాడతా. కొన్ని క్షణాలలో తర్వాత—

"మిసెస్ ఉపేష్! ఈ చీకట్లో నేను మిమ్మల్ని ఏమయినా చెప్తే ఏం చేస్తారు?" అన్నాడు నరేష్.

అన్నాడేగాని, తన ఈ చిలిపి మాటలకి అమె రభస చేస్తుందేమోనని భయపడిపోయాడు. కాని, అమె ఏమీ అనలేదు. కొన్ని క్షణాల తర్వాత నిబ్బరంగా—

"ఏ ఆడదయినా ఏం చేస్తుంది? కేకలేసి అల్లరి పెడుతుంది."

"అంటే..."

"నే నన్ననూటల్లో రెండర్థా లైట్లు." అనంటూంటే లైట్లు వెలిగాయి.

"హమ్మయ్య!" అని అతనంటే—

"నేనిక వెడతాను, నరేష్! అర్థం రాత్రి దాటి నట్టుంది" అంటూ అమె లేచింది.

అతను— "మిసెస్ ఉపేష్! మీ ఆయన అదృష్టవంతుడు..."

అమె అదోలా నవ్వి, "గుడ్ నైట్" అని బయటికి నడిచి చీకటి తెరల్లో కలిసిపోయింది.

ఆ తెరలు కరిగి తెల తెల వారుతూంటే, నరేష్ ప్రయాణానికి సర్దుకుంటున్నాడు. సర్దుకుంటూ అమె గురించే ఆలోచించాడు. క్రితం రాత్రి తనడిగిన ప్రశ్నకు అమె దొంకతిరుగుడు సమాధాన మిచ్చిందే గాని, మాటిగా తనేం చేసేది చెప్పలేదు. ఎంత శాశ్వతం! అయినా ఒకండుకు అతనికి సంతోషంగా ఉంది. ఏమంటే, తన నామెలో మొదటి రోజు చూచిన బింకంతో కూడిన నిర్లక్ష్యం ఇప్పుడు మచ్చుకైనా కనిపించటం లేదు!

ఇలా ఆచించిస్తూ బాగేజీ సర్దుకుని విమానాశ్రయం చేరుకున్నాడు. అప్పటికే అక్కడున్న

సూర్యనారాయణమూర్తి నిజరూపం (వార్షికవర్ణన)

అమెను చూచి 'హామ్' అని చెయ్యూపాడు. అమె 'హామ్' అని హాయిగా నవ్వింది. క్రితం రాత్రి విప్పీ హాంగ్ వర్ తో పాటు ఇప్పటి ఆమె అందం కవ్వస్తూంటే పిచ్చెక్కుతోందతనికి. ప్లేన్ కి లయి నువటంతో అమెను తప్పించుకుని, బాగేజీ తూకం వేయించి, సెక్యూరిటీ గది ముందున్న క్యూలో కలిసిపోయాడు. కాని మళ్ళీ క్యూలోంచి తప్పుకుని అమె దగ్గర కొచ్చి—

"మిసెస్ ఉపేష్! మీతో కలిసి కాఫీ తాగాలనుందండీ"

అమె— "ఒ. దానికేమండీ. వదండీ" అని కాంటీన్ వైపు నడిచింది. కౌంటరు ముందు ఇద్దరూ కాఫీ తాగుతూంటే, నరేష్ ఏదో అనాలనుకుని—

"నేను ... మిమ్మల్ని ... యూ ఆర్ ..." అని నసిగితే అమె నవ్వి— "హూ ...?" అంది.

ఇంతలో మద్రాసు వెళ్ళే విమానం కొన్ని క్షణాలలో బయలుదేరబోతోంది" అని శౌడెస్పీకర్ గ్ వినిపించింది.

నరేష్— "దామిల్" అని విసుక్కుని, "గుడ్ బై మిసెస్ ఉపేష్" అని మళ్ళీ, "ద లవ్ యూ" అనేసి వెనక్కి తిరిగాడు.

అమె— "జస్ట్ ఏ మినిట్" అన్నా వినిపించుకోకుండా సెక్యూరిటీ రూంలోకి పరుగెత్తాడు. అక్కణ్ణుంచి లూర్ మేక్ మీద కుడివైపున్న విమానం వైపు వెడుతుంటే, మలుపు దగ్గర అమె నిల్చి నుంది.

"నరేష్!" అని సున్నితంగా పిల్చింది.

అలస్యమైపోతున్నా అతను అగాడు, అమె అతనిక కవర్ని అందిస్తే దాన్ని మడిచి జేబులో పెట్టుకుని, కొంటేగా నవ్వుతూ "ఏ లాస్ట్ ..." అని వినిపించి వినిపించనట్టు ఏదో అంటే అమె సున్నితంగా —

"షట్" అని సిగ్గుపడిపోయింది.

ఆ వక్కనే యూనిఫాంలో ఉన్న ఎయిర్ పోర్టు మనిషి— "హారియట్ ప్లేజ్" అని తొందరించాడు.

నరేష్ అమెకు బై బై చెప్పి 'ఈమే నా భార్య అయింటే ఎంత బాగుండును!' అనుకుంటూ విమాన మెక్కాడు.

ఆకాశంలో విమానం దూసుకుపోతుంటే అమె అందించిన ఉత్తరం తీసి చదవటం మొదలెట్టాడు.

"మిస్టర్ నరేష్!"

మీ గురించి కొన్ని విషయాలు చెప్పాలనుంది. మిమ్మల్ని చూసినతర్వాత నా కేమనిపించిందో తెలుసా? జీవితంలో ఎన్నో ఉన్నా, ఇంకెన్నో అందబోతూన్నా, వాట్ని అంది పుచ్చుకుని అనుభవించే రైల్వయం లేని మీలాంటి వాళ్ళూ ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నారని! ఆశించినది అంది, అనుకోకుండా అది జారిపోతే, ఉన్నరంటూ జీవితం సాగించే వా లాంటి వాళ్ళు మిమ్మల్ని చూసి వూరట చెందటం తప్ప చెయ్య గలిగిం దేమీ లేదు. జాలిపడటం అప్రమత్తం.

అన్నీ ఉండి, ఏమీ లేనట్టు మీరు నిస్స హూ వడుతూంటే, ఏమీ లేని నేను మీకంటే సుఖంగానే జీవిస్తున్నాను! మీ క చిన్న సలహా. ఇక ముందు మీరు వో స్ట్రీతో ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు లైట్లారి పోతే, నన్ను అడిగిన చచ్చు ప్రశ్నని అమెను అడ క్కండి — ముఖ్యంగా అంత క్రితం మీరు చేయ బోయిన సాహసానికి ఆమె అభ్యంతరం తెలుపకుంటే. ఆ సాహసం వల్లే మీ ప్రశ్న చచ్చు ప్రశ్న అయింది. ఈ చచ్చు ప్రశ్నే మీ మైండ్ రీడింగ్ బుకాయిం పుని బయట పెట్టేసింది. ఇంకో మాట. అది నే నూహించిన మీ మనసులోని మాట. ఎదుటి స్త్రీ వచ్చి మీ విగాద వాలాలని మీ కోరిక. అవునా? కాని, అలా ఎన్నటికీ జరగదు. ఏ ఆడదయినా, ఎప్పుడూ తన స్త్రీత్వపు విలువల్ని కాపాడుకుంటూనే ఉంటుంది. అలా కానినాడు, ఆ విలువలు చూరి, మీ మగాళ్ళ రసికత్వంలోని అందం, ఆనందం హారించిపోతాయి.

ఇక నా గురించి—నేను ఉపేష్ ని ప్రేమించి పెళ్ళా డాను కాని, ఇప్పుడతను నా స్నేహితురాలి క్రియుడు. కాని, అతనంటే నాకు ఇప్పటికీ, ఎప్పటికీ ప్రేమే!

ఆఖరి మాట: మీకు విమానంలో దొరికిన చెక్కుని నేను మీ కిచ్చిన చిరునామాకు కాక, ఇండులో ఉన్న ఉపేష్ అడ్రసుకే పంపండి. అతను దాన్ని పెళ్ళాడటానికి ఈ డబ్బు అక్కర్లేవుంది.

—మిసెస్ రతి ఉపేంద్రనాద్.

ఉత్తరం చివర్న ఉన్న పేరు చూసి సుతిపోయిం దతనికి. ఆమె చెప్పిన నిజాలకు అతని వూహల్లోని రంగులు కరిగిపోయాయి. పైకి కనిపించే ఆమె ఆకాశానికి, కనిపించని వ్యక్తిత్వానికి పోలికే లేదు. అయినా, తనను ఎంత బాగా అర్థం చేసుకుంది! తన మనస్సుని అంత బాగా అర్థం చేసుకున్న అమె సామర్థ్యానికి ఆమె ముందు తనెంతో చిన్నవాడై పోయినట్టునిపించింది. ఆమె వ్యక్తిత్వం ముందు త నొక క్షణం నిలవలే ననిపించింది.

ఇంకొకసారి అమె తన క్కనిపిస్తే తప్పించుకు తిరగాలనిపించింది.

*